

Téma 11 - Vzkříšení, nanebevstoupení a druhý Kristův příchod

Vzkříšení Krista je základní pravda naší víry, jak říká svatý Pavel (srv. 1 Kor 15,13-14). Touto skutečností zahájil život budoucího světa a zpřístupnil ho lidem.

15.01.2018

PDF ► [Vzkříšení, nanebevstoupení a druhý Kristův příchod](#)

1. Kristus byl pohřben a sestoupil do pekel

Kristovo tělo bylo po jeho utrpení a smrti pohřbeno do nové hrobky, nedaleko místa, kde ho ukřižovali. Jeho duše však sestoupila do pekel. Pohřbení Krista dosvědčuje, že skutečně zemřel. Bůh určil, aby Kristus zakusil smrt, to je oddělení duše od těla (srov. Katechismus, 624). Po dobu, kdy Kristus ležel v hrobě, jak duše, tak tělo, oddělené od sebe smrtí, zůstalo spojené s jeho božskou Osobou (srov. Katechismus, 626).

Díky přetrvávajícímu spojení s božskou Osobou nepodlehlo Kristovo tělo posmrtnému rozkladu (srov. Katechismus, 627; Sk 13, 37). Kristova duše sestoupila do pekel. „Předpekli“ – odlišné od pekla zavržení – to byl stav těch, spravedlivých i špatných, kteří zemřeli před

Kristem“ (Kompendium, 125).

Spravedliví se nacházeli ve stavu štěstí (říká se, že odpočívali v „lůně Abrahámově“), ačkoliv ještě nemohli patřit na Boha. Říkáme-li, že Ježíš sestoupil do pekel, rozumíme tím jeho přítomnost v „lůně Abrahámově“, aby otevřel bránu spravedlivým, kteří ho předešli. „Ježíš, když se jeho duše spojila s božskou Osobou, dospěl do „pekelných“ spravedlivých, kteří čekali na svého Vykupitele, aby konečně mohli dosáhnout patření na Boha“ (Kompendium, 125).

Kristus svým sestoupením do pekel ukázal svou nadvládu nad ďáblem a smrtí, osvobodil svaté duše, které byly uvězněné, aby je odvedl do věčné slávy. Takto bylo vykoupení – které mělo obsáhnout všechny lidi všech dob – rozšířeno i na ty, kteří Krista předešli (srov. Katechismus, 634).

2. Všeobecný význam Kristova oslavení

Oslavení Krista spočívá v jeho vzkříšení z mrtvých a vyvýšení na nebesa, kde Kristus sedí po pravici Otce. Všeobecný význam Kristova oslavení je spojený s jeho smrtí na kříži. Tak, jak skrze utrpení a smrt Krista Bůh odstranil hřích a usmířil svět se sebou, tak podobným způsobem zahájil život budoucího světa a zpřístupnil ho lidem.

Užitek ze spásy plyne nejen z kříže, ale i z Kristova zmrtvýchvstání. Tyto plody přechází na lidi prostřednictvím církve a svátostí. Jmenovitě skrze křest se nám dostává odpuštění hříchů (prvotního hříchu a osobních hříchů) a člověk na sebe obléká díky milosti nový život Vzkříšeného.

3. Zmrtvýchvstání Ježíše Krista

Třetího dne (po své smrti) vstal Ježíš z mrtvých k novému životu. Jeho duše a tělo, naprosto přeměněné slávou jeho božské Osoby, se opět spojily. Duše znovu přijala tělo a sláva duše se spojila plně s tělem. Proto „Ježíšovo zmrtvýchvstání nebyl návrat do pozemského života. Jeho vzkříšené tělo je to, které bylo ukřižováno, a má na sobě ještě znamení jeho utrpení, ale už je účastno božského života s vlastnostmi oslaveného těla. Proto je zmrtvýchvstalý Kristus svrchovaně svobodný zjevit se svým učedníkům jak a kde chce a v různých podobách“ (Kompendium, 129).

Pánovo zmrtvýchvstání je základem naší víry, neboť nepopíratelným způsobem dosvědčuje, že Bůh zasáhl do lidských dějin, aby zachránil lid. Garantuje pravdu toho, co církev

hlásá o Bohu, o Kristově božství a o spáse lidí. Jak říká sv. Pavel, „nevstali Kristus, naše víra nemá cenu“ (1 Kor 15, 17).

Apoštolové se nemohli mýlit, ani si zmrtvýchvstání vymyslet. Nebyli by Kristův hrob prázdný, nemohli by mluvit o Ježíšově zmrtvýchvstání; kdyby se jim a dalším početným skupinám mužů i žen Pán při různých příležitostech nezjevil, mnoho Kristových učedníků by zmrtvýchvstání nemohlo přijmout, jak tomu zpočátku bylo u Tomáše. A už vůbec by nedokázali položit svůj život pro lež. Jak říká sv. Pavel: „A jestliže Kristus nevstal (...), pak ovšem my vypadáme jako lživí svědci o Bohu: je-li totiž pravda, že mrtví vůbec nevstávají, proti Bohu jsme svědčili, že Krista vzkřísil“ (1 Kor 15, 14–15). Když židovští představitelé chtěli umlčet hlásání evangelia, sv. Petr na to řekl: „Více je třeba poslouchat Boha než lidi. Bůh

našich otců vzkřísil Ježíše, když vy jste ho pověsili na dřevo a zabili. (...) A my jsme svědky těchto událostí“ (Sk 5, 29–30.32).

Kromě toho, že Kristovo vzkříšení je historickou událostí, ověřenou a dosvědčenou znamení a svědectvími, je též událostí nadpřirozenou, protože „přesahuje a překonává dějiny jako tajemství víry, jako vstup Kristova lidství do Boží slávy“ (Kompendium, 128). Proto zmrtvýchvstalý Ježíš, ačkoliv ještě má skutečnou fyzicko-tělesnou identitu, nepodléhá fyzickým zákonům země a podrobuje se jim jen, nakolik sám chce:

„Zmrtvýchvstalý Ježíš je svrchovaně svobodný zjevit se svým učedníkům jak a kde chce a v různých podobách“ (Kompendium, 129).

Kristovo zmrtvýchvstání je tajemstvím spásy. Ukazuje dobrotu a lásku Boha, který odměňuje pokoření

svého Syna a používá svou všemohoucnost k tomu, aby naplnil život lidí. Vzkříšený Ježíš má ve svém lidství plnost božského života, aby ho sdělil lidem. „Zmrtvýchvstalý, vítěz nad hříchem a smrtí, je principem našeho ospravedlnění a vzkříšení: již nyní nám zjednává milost přijetí za syny, jež je skutečnou účastí na jeho životě jednorozeného Syna; později při slavném příchodu na konci časů vzkřísí z mrtvých naše tělo“ (Kompendium, 131). Kristus je prvorozený mezi mrtvými a my všichni vstaneme z mrtvých s Ním a v Ném.

Ze zmrtvýchvstání našeho Pána pro sebe můžeme vyvodit následující závěry:

a) Živá víra: „Rozdmýchej svou víru. – Kristus není postavou minulosti. Není vzpomínkou ztracenou v dějinách. On žije! – „*Iesus Christus heri et hodie: ipse et in saecula!*“ říká

svatý Pavel. – Ježíš Kristus je stejný
včera i dnes i na věky!“¹

b) Naděje: „Nikdy nezoufej. Lazar byl
mrtvý a rozložený: *Iam foetet,
quatríduanus est enim* .“ – Pane, už
zapáchá, vždyť je tam čtvrtý den, říká
Marta Ježíšovi. Slyšíš-li Boží
vnuknutí a budeš-li ho následovat –
„Lazare, *veni foras!*“ – Lazare, pojd
ven! – navrátíš se k životu.“²

c) Přát si, aby nás milost a láska
proměnily, aby nás přivedly k
nadpřirozenému životu, který je
životem Krista: snažit se být skutečně
svatý (srov. Kol 3, 1 a násl.). Chtít
očistit své hříchy ve svátosti smíření,
která nás křísí k nadpřirozenému
životu – pokud jsme ho ztratili
smrtelem hříchem – a pomáhá nám
začít znovu: *nunc coepi* (Ž 76, 11).

4. Slavné Kristovo vyvýšení: „Vstoupil na nebesa, sedí po pravici Boha Otce všemohoucího“

Slavné Kristovo vyvýšení znamená vstoupení do nebe, ke kterému došlo čtyřicet dní po jeho zmrtvýchvstání (srov. Sk 1, 9–10), a jeho slavná intronizace v nebi, aby mohl, i jako člověk, sdílet slávu a moc Otce a být Pánem a králem stvoření.

Když v tomto článku kréda vyznáváme, že Kristus „sedí po pravici Otce“, máme tímto výrazem na mysli „slávu a čest božství, kde ten, který existoval jako Boží Syn přede všemi věky jako Bůh a soupodstatný s Otcem, tělesně usedl poté, co se vtělil a co bylo jeho tělo oslaveno“.³

Nanebevstoupením končí Kristova mise, jeho vyslání mezi nás v lidském těle, aby uskutečnil spásu. Bylo třeba,

aby Kristus i po svém zmrtvýchvstání zůstával nadále mezi námi, aby zjevil svůj nový život a doplnil formaci učedníků. Avšak tato přítomnost končí v den jeho nanebevstoupení. Třebaže se však Ježíš vrací do nebe k Otci, zůstává různými způsoby přítomen mezi námi, zvláště pak svátostným způsobem v posvátné eucharistii.

Nanebevstoupení je znamením nové Ježíšovy situace. Vystupuje na trůn Otce, aby ho s ním sdílel, nejen jako věčný Syn Otce, ale také jako opravdový člověk, vítěz nad hříchem a smrtí. Sláva, kterou obdržel fyzicky se zmrtvýchvstáním, se nyní završuje jeho veřejným uvedením na trůn v nebi jako Svrchovaný vládce nad stvořením spolu s Otcem. Ježíš přijímá poctu a chválu od obyvatel nebe.

Protože Kristus přišel na svět, aby nás zachránil od hříchu a dovedl k

dokonalému společenství s Bohem, zahajuje Ježíšovo nanebevstoupení vstup lidí do nebe. Ježíš je nadpřirozená hlava lidí, jako jí byl Adam v přirozeném řádu. Protože Hlava je v nebi, také my, její členové, máme skutečnou možnost nebe dosáhnout. On nám šel totiž připravit v Otcově domě místo (srov. Jan 14, 3).

Ježíš, po pravici Otce, pokračuje ve svém poslání univerzálního prostředníka spásy: „Vládne se svým lidstvím ve věčné slávě Božího Syna a neustále se za nás přimlouvá u Otce. Posílá nám svého Ducha a dává nám naději, že k němu jednoho dne přijdeme, když nám připravil místo“ (Kompendium, 132).

Ježíš skutečně deset dní po svém nanebevstoupení poslal učedníkům Ducha svatého, jak slíbil. Od té doby Ježíš neustále posílá lidem Ducha svatého, aby jim sdělil oživující moc, kterou On má, a shromáždil je

prostřednictvím své církve jako jediný lid Boží.

Po Pánově nanebevstoupení a po příchodu Ducha svatého o letnicích byla Nejsvětější Panna vzata s tělem a duší do nebe, neboť bylo vhodné, aby Matka Boží, která nosila Boha ve svém lůně, neutrpěla, jako její Syn, rozklad v hrobě. ⁴

Církev slaví slavnost Nanebevzetí Panny Marie 15. srpna. „Nanebevzetí svaté Panny je zvláštní účastí na vzkříšení jejího Syna a předjímá vzkříšení ostatních křesťanů“ (Katechismus, 966).

Slavné Kristovo vyvýšení:

a) Nás povzbuzuje k tomu, abychom žili s pohledem upřeným na slávu nebe: *quae sursum sunt, quaerite* (Kol 3, 1); pamatovali na to, že *zde nemáme město k trvalému pobytu* (Žid 13, 14) s přáním posvětit lidský život;

b) Pobízí nás k tomu, abychom žili z víry, neboť víme, že nás z nebe doprovází Ježíš Kristus, který nás zná a miluje a neustále nám dává milost Ducha svatého. V moci Boží můžeme uskutečňovat apoštolskou práci, kterou nám svěřil: přivést k němu všechny duše (srov. Mt 28, 19) a postavit ho na vrchol všech lidských činností (srov. Jan 12, 32), aby se jeho království uskutečnilo (srov. 1 Kor 15, 25). On nás neustále doprovází ze svatostánku.

5. Druhý Pánův příchod: „Odtud přijde soudit živé i mrtvé“

Kristus Pán je král vesmíru, nejsou mu však ještě podřízené všechny věci tohoto světa (srov. Žid 2, 7; 1 Kor 15, 28). Poskytuje lidem čas, aby zakusili jeho lásku a věrnost. Nicméně na konci časů dojde ke konečnému vítězství, až se Pán objeví s „velkou mocí a slávou“ (srov. Lk 21, 27).

Kristus nezjevil čas svého druhého příchodu (srov. Sk 1, 7), vybízí nás však, abychom neustále bděli, a upozorňuje nás na to, že před tímto druhým příchodem, nebo *parusíí*, dojde k poslednímu ďáblovu útoku s velkými pohromami a dalšími znameními (srov. Mt 24, 20–30); (Katechismus, 674–675).

Tehdy Pán přijde jako nejvyšší a milosrdný soudce, aby soudil živé i mrtvé: bude to *univerzální soud*, kdy budou zjevena tajemství srdcí i chování každého člověka k Bohu a k bližním. Tento soud potvrdí rozsudek, který každý člověk obdrží po své smrti. Každý člověk bude buď naplněn životem, nebo odsouzen na věky podle svých skutků. Tak se dovrší Boží království, neboť „Bůh bude všechno ve všem“ (1 Kor 15, 28).

Při posledním soudu svatí veřejně obdrží zaslouženou odměnu za

dobro, které vykonali. Tak bude učiněno spravedlnosti zadost, neboť v tomto životě jsou často chváleni ti, kdo konají zlo, a těmi, co konají dobro, je opovrhováno a jsou opomíjeni.

Poslední soud nás pobízí k obrácení: „Bůh ještě lidem dává ‚dobu příhodnou, den spásy‘ (2 Kor 6, 2). Vnuká svatou Boží bázeň. Podněcuje k úsilí o spravedlnost Božího království. Hlásá ‚blaženou naději‘ (Tit 2, 13) na návrat Pána, který přijde v onen den, aby došel slávy ve svých věřících a aby na sebe soustředil obdiv u všech, kdo víru přijali“ (2 Sol 1, 10)“ (Katechismus, 1041).

Antonio Ducay

Základní použitá literatura

– Katechismus katolické církve, 638–679; 1038–1041.

Doporučená literatura

– Jan Pavel II., Vzkříšení Ježíše Krista. *Katecheze*: 25–I–1989, 1–II–1989, 22–II–1989, 1–III–1989, 8–III–1989, 15–III–1989.

– Jan Pavel II., Nanebevstoupení Ježíše Krista. *Katecheze*: 5–IV–1989, 12–IV–1989, 19–IV–1989.

– Sv. Josemaría, Nanebevstoupení Páně. *Jít s Kristem*, 117–126.

1Sv. Josemaría, *Cesta*, 584.

2Tamtéž, 719.

3Sv. Jan Damašský, *De fide orthodoxa*, 4, 2, 2: PG 94, 1104D; srov. Katechismus, 663.

4Srov. Pius XII., konst. *Munificentissimus Deus*, 15–VIII–50; DS 3903.

© *Fundación Studium*, 2016

.....

pdf | dokument generován automaticky
z [https://opusdei.org/cs-cz/article/
tema-11-vzkriseni-nanebevstoupeni-a-
druhy-prichod-jezise-krista/](https://opusdei.org/cs-cz/article/tema-11-vzkriseni-nanebevstoupeni-a-druhy-prichod-jezise-krista/)
(21.03.2026)